

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. CXXXVI. Prudentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

testificari non potest. Joh. Imola in cap. ex literis. de transact. gloss. in c. 1. verb. civiliter. de testib. in 6. gloss. in cap. dilectorum 10. de testib. cogend. in §. quoniam. Auth. de testib. collat. 7. idque propter affectionem quam dicitur habere ad causam, ut impleatur & firmum sit, quod ipse sua meditatione fieri curavit. Dd. in d. cap. dilectorum. Alex. conf. 13. col. 5. vol. 1. Chassan. conf. 18. cap. 5. num. 11. Corn. consil. 81. col. 2. vers. 3. Vult. lib. 1. Consil. Marp. 15. n. 192.

Limita: nisi utraque pars consentiat. gloss. in §. in his verb. annuementorem. Author. de instrum. cautel. Angel. in §. quoniam Auth. de testib. eamque opinionem esse communem, tradit Ant. Gabr. lib. 1. comm. concl. 43. vid. & Vasq. lib. 2. contr. 33. num. 2. & 3. Menoch. l. arb. judic. 73. lib. 1. n. 29. Port. Imol. in tract. comm. opin. conclus. 21. lib. 1. Joseph. Lud. p. 2. decif. 95.

III.

Proxenetia in dubio mendax & dolosus praefumitur. Capoll. in l. 1. §. ajunt. n. 27. ff. de edil. edict. Beneven. Strach. in tract. de proxenet. p. 2. num. 4. & p. 3. n. 2. Bertazol. 2. consult. decif. 112. num. 12.

CAP. CXXXV.
Proximitas.

Axioma I.

Proximitas major ex prioritate gradus demonstratur. Tib. Dec. resp. 1. n. 378. vol. 1. per l. 1. §. pertinet autem 1. §. gradatim 10. ff. und. cognat. l. jurisconsultus. 10. in princ. ff. de gradib. §. si plures, Instit. de legit. agnator. success. Goedd. 3. Conf. Marp. 82. n. 124. Et qui gradus proximitatem docet, reliquis erit potior, quia jus potius habet, c. 1. de success. fratr. & grad. succed. cap. 1. de natur. success. feud. Fuly. Pacian. 2. de probat. c. 12. n. 25. 26. & 43. quo vincit & excludit intentionem ejus, qui nullum gradum demonstrat. Decian. d. resp. 1. n. 393. vol. 1. Speculat. de testib. §. penult. in fin. Dec. consil. 13. n. 2. vers. 2. non sufficit. Rosenthal. 7. de feud. concl. 59. n. 19. proximior enim gradu remotiorem excludit in linea collateralis, Nov. 118. c. 3. l. 1. §. proximum 6. cum seq. & §. si quis 8. §. gradatim 10. ff. unde cognat. l. fin. de success. edict. l. 2. §. hac hereditas 2. §. legitima 4. §. proximum 6. l. 9. ff. de suis & legitim. l. 2. C. qui admitt. ad bon. poss. l. 1. l. 5. l. 7. l. pen. l. ult. Auth. cessante. Auth. post fratres 1. Auth. post fratres 2. C. de legitim. hered. l. 1. l. 2. l. 5. C. commun. de success.

II.

Proximitatis probatio est difficillima, Carpz. Lib. 6. Resp. 36. probanda verò venit ab illo, qui in eâ se fundat. Carpz. Lib. 2. Defin. 333.

CAP. CXXXVI.
Prudentia.

Prudentia tua ne innitaris, cap. ne innitaris 5. extr. de constitut. sed prudentia tua quisque mo-

dum imponat, Extravag. com. vos. 2. in pr. de heret.

CAP. CXXXVII.
De Publicianâ Actione.

Axioma I.

Quaecunque requisita ad legitimam usucapionem necessaria sunt, illa quoque ad actionem publicianam requiruntur excepto tempore l. 7. §. fin. ff. de publ. in rem act. quia actio Publiciana oritur ex usucapione, quæ licet ficta sit, fictio tamen hæc quoad tempus saltem à Prætoribus induta, ergo ad reliqua usucapionis requisita non extendenda. Ita igitur iustus titulus, bona fides, traditio, ad hanc actionem requiruntur. vid. Kappen. in usu Pract. Instit. obs. 83. n. 5. 6.

Limita: mala fides superveniens usucapionem excludit Jure Canonico, non vero hanc actionem: nam id, quod in usucapione disposuit Jus Canonicum, perpetuam bonam fidem requirendo, ad publicianam in rem actionem extendendum non est; hæc enim non veri domini jus intervertit, ut usucapio, sed illi, qui bona fide possedit & usucapere cepit, adversus injustum possessorem subvenit. Schneidew. ad §. 4. Instit. de action. n. 56. seqq. Struv. Syntagm. Jur. Civil. Exere. 11. thes. 42.

II.

In quibus casibus à Domino citra traditionem transferri potest dominium, iis casibus à Non-Domino etiam citra traditionem transfertur actio publiciana, Brunnem. ad l. 1. ff. de Publ. in rem act. n. 6.

CAP. CXXXVIII.
Publicum. conf. tit. De
Loco publico.

Axioma I.

Publicum est, quod palam factum esse constat. Joh. Brechæus ad l. palam ff. de V. S. Palam autem factum intelligitur, quod coram pluribus factum est. d. l. 33. ubi Dd. l. 3. ff. de jur. fisco. l. heredes palam 21. ff. qui testam. facere poss. Nec impedit publicum dici à populo quasi coram populo, vel à publicâ populum representante persona factum, l. bona 15. ff. de V. S. Ideoque hoc differentia causa inter palam factum, & publicum factum esse, not. Aleiat. in d. l. 32. in fin. dum ait, quod palam fieri dicatur, quod coram pluribus, puta duobus vel tribus sit: at publice, quod coram populo, d. l. heredes 21. qui test. fac. & l. ult. C. de judic. ordin. Verum etsi hæc propria vocis utriusque vis sit, non tamen una publici significatio est. Id enim & publicum dici, quod multis presentibus sit, patet ex l. si quis. 2. C. de custod. reor. ubi publicum testimonium vocatur, id quod pluribus presentibus dicitur, sicut & publicum certamen in l. quia actione 7. §. si in collu-